

[H. C. Tøft.]

modsat af det tilsigtede, hvis regeringen gennemfører sine forslag. Vi ville også for deres vedkommende fjerne amtsejendomsbeskatningen, fiksere ejendomsskatten og nedtrappe den i kommunerne med de høje grundskyldpromiller samt fjerne ejendoms-skatten til staten. Det ville nedsætte lejeudgiften, udgiften til bolig. Det er en politik, der vil skabe tryghed om hjemmene, om familiens arnested. Vi vil gøre det billigt at bo for arbejdere, funktionærer og alle andre. Vi vil gøre det muligt for såvel arbejdere og funktionærer som folkepensionister og andre, der i alderdommen har mindre løn eller pension, at bevare det parcelhus, der er deres. Vi vil skabe tryghed for dem i boligen i alderdommen. Men socialdemokratiet og de radikale vil, hvis deres ejendomsskatteforslag ophøjes til lov, skabe utryghed om boligen med dyrere boligskatter. På mindre end et år har de gennemført den øgede grundstigningsbeskatning og nu med disse forslag to gange forhøjet boligudgiften; de har skabt vanskeligheder, ja, for nogle ældre medborgere en sådan beskatning af boligen, at de simpelt hen ikke kan blive der. Udgiften er blevet for stor. Det er der god grund til her i dag at understrege over for dem, der ikke har de største indtægter. Mon ikke arbejdere, funktionærer og pensionister vil huske det længe fremover?

Regeringens forslag betyder en lettelse for kommunerne på 90 mill. kr., siger man; men man skal her erindre sig, at den nye grundværdi med de 6 promille til staten i væsentlig grad mindsker dette tilskud, og dertil kommer de øgede indkomster, som staten også får gennem den øgede grundskyldsstigning, således at nettobeløbet, der bliver stillet til rådighed, ikke bliver nær så stort, måske bliver det nul.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de af oppositionen stillede ændringsforslag, og tilføje, at vi om regeringens ændringsforslag vil undlade at stemme, idet vi godt kan se, at et af ændringsforslagene, nemlig det om nedsættelse af grundskyldpromillernes undergrænse fra 12 til 10, betyder en nedsættelse; men samtidig forøger man jo muligheden for at øge grundskyldpromillen fra 35 til 40. Det første kunne vi stille os imødekommende

over for, men det sidste må vi afvise. Vi vil altså undlade at stemme ved afstemningen om regeringens ændringsforslag.

Kirkegaard: Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen var dybt skuffet over, at jeg har en anden indstilling til de lovforslag, vi her behandler, end det ærede medlem selv har, og han var dybt indigneret over, at jeg under førstebehandlingen havde sagt om landbrugets økonomiske stilling, at vi, der driver landbrug, lever af et beskedent driftsudbytte og af en ofte betydelig værdistigning. Når det ærede medlem bestrider, at forholdet er sådan — jeg har hørt det ærede medlem sige, at landbruget lever af at producere og ikke af at sælge — når det ærede medlem kan udtale sig sådan, må det være, fordi det ærede medlem ikke kender landbrugets forhold. Det er rigtigt, som jeg siger: vi lever af et beskedent driftsudbytte og en ofte betydelig værdistigning. Det ærede medlem kan blot se på de forskellige ejendomshandler, så vil han opdage, at jo større gårde det drejer sig om, jo mere udtalt er det forhold, jeg her har nævnt. Jeg må udtale min skuffelse over, at det ærede medlem ikke kan forstå, at sådan ligger det.

Problemet stammer, som jeg sagde under første behandling, fra, at vi i meget høj grad kapitaliserer værdierne i landbruget. Vi begår efter min opfattelse en fejl allerede ved generationsskiftet, idet vi, der sælger en gård, binder den kapitaliserede værdi og binder den unge generation for hårdt. Derved giver vi den unge generation for dårlige økonomiske vilkår i hvert fald i de første 10 år, de har deres ejendom, og jeg mener, det er dårligt.

Det forbavser mig, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen ikke er i stand til at forstå, at den udvikling, jeg her har nævnt, og som ubetinget foregår, forstærkes i væsentlig grad, hvis vi går hen og sletter de faste ejendomsskatter. Det forbavser mig, at det ærede medlem ikke kan forstå det. Jeg kan tilføje, at det, landbruget trænger til, i virkeligheden er, at vi finder frem til at dreje landbrugets problem så meget, at det bliver en bedre forretning at drive landbrug, end det er i dag, måske om nødvendigt ændre noget ved ejerforholdets for-